בית שמאי פרק רביעי זבחים מא.

מסורת הש"ס

א) [לקמן מט: ג.], ב) סברי שלח קיא, ג) [לקמן מט: יס"ן], ד) שייך לעמי הקדום, ה) ע"כ מעמי הקדום, ו) לעיל לט תרי"ב ויקרא תובה פ"ד ה"א, ז) ויקרא ד"ינ, ח) [עמ"ס בס"ח ע"ק אולם דע בכהיב"ג כמנו תוס' לעיל ה. ד"ה הא שאר כי ועיל ז: ד"ה מה שלמים וכי יתיים בלי שום מוקין וכתבה עוד רנות לפסר בשמתי בלד תוס' כ"מ פת. ד"ה אלא ע"ש].

גליון הש"ם

גמ' איצטריך לפ' לבתוי בבאי רבתיב. עי' יומא דף מד תוס' ד"ה אמרת כפרה:

שינויי נוסחאות

א) כתה"י מפר העולם דבר של צבור. ולמרגע עפ"י רש"י. ועי' ש"מ ועי' תריק מ"ש לגאר מה' רש"י ותו' בזה: ב) ל"ל טוף נמי עיין. וכ"ה ברש"י: ועי' תני' לתמיים שמגלה זה. ועי' תוס"ים וקשיא דיש פסרים דגרסי ריה"כ מפר יוה"כ ושעירי. ובגר"ם כי דכיים בגיסם ר"ים מתוי"ים איסור: ג) ל"ל טוף אמר מר: ד) הא בגיסה כתיב כל"ל ר"שי"ם: ה) דלא בתיבי: ו) לה' וחטאתם לפני ה' על שגגתם חטאתם כו' (שי"ם): ז) ל"ל אלא מה ת"ל ש"ם: ח) החטאת ברש"י: ט) ל"ל מה שפירש ר"שי"ם: י) פתוס' הטתיקו ראם: יא) מפר בהן משיח ש"ם: יב) כנתיר ידיו לפר העלם: יג) ל"ל דיים ש"ם: יד) ל"ל טוף בראבי קרא: טו) ל"ל בפר (ר"שי"ם): טז) ל"ל דהא ש"ם: יח) ל"ל ללמוד ברש"י: יח) שני כמו דכתיב בגוטו מבו' ישע"ר: יט) אימורים דיותרת ובי' הכלוות. דבהקטרה ע"ב איירי קרא כדכתיב קרבנם לה' דהייני אימורים כו' כל"ל ש"ם: כ) ל"ל בשגגתם ותיכם בשאר מתחק ש"ם: כא) ל"ל ומלמד ר"ש"ם: כב) הך היקשא ר"שי"ם: כג) אלו על הטרכת ואלו על הטרכה. אלו על הקרבות ואלו על הקרבות. אלו באצבעו ואלו באאצבעו כל"ל ש"ם. ובגר"ים: כד) שעיר דהייני מטעם ולמד סתום מן המפורש בדפי דגלי בפר העלם את בדם ובטבילה מהרוא טעמא בעפה ליפוק כו' ש"ם: כה) כמכרי טוף ובר העלם אינו לפני ולפנים ולא אחת למעלה: כו) כמכרי טוף מעשירי ע"ש: כז) לשונו יקשא ס"ל ומכרי ובגר"ם. ועי' ר"ש ישרים. כמכרי מתחק תיבות עד באן לשונו: כח) על עבירת שגגה ש"ם: כט) גר כיים רעם מה שכתוב וכו' כובבים אחי שעיר: ל) מכאן עד סביר מיקף כס"מ: לא) ל"ל והשתא ש"ם: לב) כבן הוי ר"ל דשעיר יוה"כ. מה"ג הקשה על ר"א. ומכבר דהוא ע"ים ל"ל אבל ר"ל שני דשעיר יוה"כ הוי ר"ל נמור. ל"ל תחומי ר"ל כיון ש"ם: לג) ני מ"ב לאמן דלית ליה. ובריטי מאן ד"ל דבר המלמד וכו': לד) ל"ל הא קרא לא אשכחן אלא הך היקשא ש"ם: לו) ההכא דמי"ל הכא ובאיחוד ל"ל ש"ם: לז) ועי' דיקן מכ"ש. ועי' ערים: לח) בן הכיב. ומה"ר שעיר ש"ם. ובגר"ים ועוד: לט) בס"מ הוסיף ר"ל דבשקא ליה לרבי מ"ל. יע"ל. יב"ל: מ) לא) ר"ל כלעגל דקרא אני מיכא לאקשויי מתי בקרא אחרון דבריכו משקיע ליה בהמתם. ר"ל דבר המלמד בקרא ש"ם: מא) לגבהה אגב רלגה: מב) ער לתוסף הרב בפרק דינא לא השות מעשים למעשים כי אם לפרוכת ושתן ד' ראצבע:

שיטה מקובצת

בקרא ושמיט כה ללמד דבר חדש אלא לפרש דין המעולות שתמה א' מו עגילים מעלת מעלמת ע"כ: הרשוו מעשים למעשים לאמר דבתיב בהו. כלומר אע"ג דריבה הוראות בפעיר יה"כ ויתר מפר העלם בין הנדים ולקי בפרכת אינה ריבוי שהרי יש שמנה הוראות בפעיר יה"כ ובפר העלם ז' וכן בחומה הוכל אינה ריבוי דמיים ביה"כ אינה נמי שכבר על שהרי של מזבח ובפר העלם ליכא כי אם לפרכת, מ"מ מה שהלרן בפעיים מה כמו מה הריבוי שבע בפרכת ובד הקרבות הבאה זה לזה אלא על הפרכת כי אלו על קרבות דבעמוד ואלו על קרבות בפנים [כו'], ולא"ת לאמר אם בדם אינו אלא דבן אלוה אמר בקרבן אינו אלא מעשים בעבור יה"כ אמר הבאים אלו מעשים לבעבור יה"כ לפר הבאים בעבור יה"כ